

heller ikke sikker paa, hvordan Aaret vil stille sig. Der bliver da ikke andet tilbage end at henvise Rigsdagen til Statsregnskabet, dèr har man de egentlige faktiske Oplysninger. Men i saa Henseende, maa jeg sige, behøver vi jo heller ikke den højtærede Finansminister, for det er vi selv i Stand til at læse. Der er dèr ingen Grund for os til at kræve Oplysninger af den højtærede Finansminister, som altsaa stiller sig paa den Maade, at han mener, at han i Virkeligheden ikke skylder og ikke bør give Rigsdagen Oplysninger, saa længe der er Mulighed for, at disse Oplysninger kan være fejlagtige. Jeg forstaar altsaa den højtærede Finansminister saaledes, at han heller ikke, naar Tillægsbevillingslovsforslaget foreligger vedtaget, kan give Rigsdagen Oplysninger, der er ganske nøjagtige, eller som behøver at blive de endelige for Finansaaret.

Angaaende Underskuddet paa indværende Finansaar henviste den højtærede Finansminister til, at Sønderjyllands Overtagelse, mulige sønderjydske Bevillinger overhovedet, vilde foranledige et Underskud. Da der paa § 26 vil komme hele Provenuet af Statslaanet af Oktober 1920, vil jeg dog mene, at meget af dette Underskud — hvis det skal kaldes saaledes — eller meget af denne Udgift vil blive dækket af den Indtægt, der vil være paa § 26 (*Finansministeren*) [N. Neergaard]: Ja, selvfølgelig! ... Det kan altsaa ikke alene forårsage Underskud, naar der ogsaa er Dækning for disse Udgifter. Naar jeg taler her om Underskud, taler jeg om Underskud paa de løbende Udgifter i Forhold til de løbende Indtægter, og derfra vil de sønderjydske Bevillinger for allerstørste Delen være undtagne. Det er dèr, Spørgsmaalet interesserer alle: Vil den almindelige løbende Indtægt dække den almindelige løbende Udgift? Jeg antog, at den højtærede Finansminister havde en Mening derom, og at han vilde eller kunde eller ogsaa burde oplyse den høje Rigsdag om det. Men det er vel ikke værd at diskutere, for den højtærede Finansminister har altsaa paa det Punkt en fuldkommen anden Mening end jeg.

Finansministeren (*N. Neergaard*): Ja, hvorvidt de Bemærkninger, jeg agter

at gøre, naar Tillægsbevillingslovsforslaget foreligger vedtaget, vil tilfredsstille det ærede 18de tingvalgte Medlem, kan jeg ikke vide, men han har ingen Ret til, efter de Udtalelser, jeg her er fremkommet med, at slutte, at jeg kun simpelthen agter at henvise til Tillægsbevillingslovens Tal, aldeles ikke. Men disse Tal maa være Grundlaget, det nødvendige Grundlag baade for mig og for andre, som vil dømme derom, det bliver da min Opgave at kommentere disse Tal og belyse dem med de Oplysninger, jeg til den Tid ligger inde med.

Brandes: Saa vil jeg kun dertil sige, at saa har den højtærede Finansminister jo heller ikke lært noget af, hvad der skete i Fjor, for det, han nu vil gøre, er akkurat det samme, som han gjorde i Fjor: give visse Oplysninger ved Tillægsbevillingslovsforslagets Vedtagelse, som han altsaa selv ikke er sikker paa kan være helt nøjagtige.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—28 (se Tillæg C. Sp. 513) samt dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Godtgørelse for Kontorhold til Amtmandsembederne.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 511).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (*Sigurd Berg*): Forslaget er udarbejdet under Indtrykket af, at man under de for Tiden herskende usikre Forhold ikke vil kunne fastsætte endelige Beløb for Godtgørelse for Kontorhold i Finansaarene 1921—22 og 1922—23. Saaledes som Lovforslaget her foreligger, er det enstemmigt vedtaget i det andet høje Ting, og jeg skal tillade mig at an-